

РЕШЕНИЕ

№ 236

гр. Плевен, 27.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на пети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕМИЛ СТ. БАНКОВ

Членове: КРИСТИНА АНТ. ЛАЛЕВА
БОРИСЛАВА ИЛ. ЯКИМОВА

при участието на секретаря ВЕРГИНИЯ Н. ПЕТКОВА
в присъствието на прокурора В. Д. Ф.
като разгледа докладваното от ЕМИЛ СТ. БАНКОВ Въззивно наказателно дело от общ характер № 20234400600631 по описа за 2023 година

Производство по реда на чл.313 и сл.от НПК.

С присъда № 73/31.05.23 г., постановена по НОХД № 2486/22 г. РС-Плевен признал подсъдимият М. С. К. за ВИНОВЕН в това, че през периода 04.11.2021г. - 26.11.2021г. в с.***, обл.Плевен, при условията на продължавано престъпление, с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил заблуждение у М. К. М. от с.***, обл.Плевен - че ще му достави общо 32 куб.м. дървесина и с това му причинил имотна вреда в общ размер на 5440лв., както следва:

На 04.11.2021г. в с.***, обл.Плевен, с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил заблуждение у М. К. М. от с.***, обл.Плевен - че ще му достави 20 куб.м. дървесина и с това му причинил имотна вреда в размер на 3400лв.;

На 26.11.2021г. в с.***, обл.Плевен, с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил заблуждение у М. К. М. от с.***, обл.Плевен - че ще му достави 12 куб.м. дървесина и с това му причинил имотна вреда в размер на 2040лв.,

поради което и на основание чл.209 ал.1 вр. чл.26 ал.1 от НК и чл.54 от НК го осъдил на наказание ЕДНА ГОДИНА И ШЕСТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, като на основание чл.66 ал.1 от НК отложил изпълнението на наказанието с ЧЕТИРИГОДИШЕН изпитателен срок, считано от влизане на присъдата в сила.

Осъдил подсъдимия М. С. К. с ЕГН ***** да заплати на основание чл. 45 от ЗЗД на М. К. М. сумата от 5440,00 лв., представляваща размера на причинените имуществени вреди в резултат на деянието, предмет на повдигнатото обвинение, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането – 04.11.2021г. до окончателното изплащане на сумата.

Осъдил на основание чл.189 ал.3 от НПК подсъдимия М. С. К. с ЕГН ***** да заплати държавна такса съобразно уважения размер на гражданския иск в размер на 217,60лв. по сметка на Плевенски районен съд.

Осъдил на основание чл. 189, ал.3 от НПК подсъдимия М. С. К. с ЕГН ***** да заплати направените деловодни разноски в съдебното производство в полза на Районен съд – гр.Плевен в размер на 354лв

Недоволен от присъдата е останал подсъдимият, който я обжалва, чрез защитника си, като навежда доводи, че същата е неправилна-постановена в нарушение на материалния и процесуалния закон и неоснована. Моли въззивната инстанция да постанови решение, с което да отмени присъдата и да постанови нова, с която да оправдае подсъдимия.

Представителят на ОП-Плевен изразява становище, че въззивната жалба е неоснователна, а постановената от Районния съд присъда е правилна. Моли въззивната инстанция да постанови решение, с което да я потвърди.

Заинтересованата страна М. М. не изразява становище по въззивната жалба.

Съдът, като прецени доказателствата по делото поотделно и в съвкупност и взе предвид доводите на страните, намира за установено следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.319 от НПК и от

легитимирано лице, поради което се явява допустима и следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Оплакването, че присъдата е постановена при съществени нарушения на процесуалните правила е неоснователно. Във връзка с това си оплакване, както подсъдимият, така и защитника му не навеждат конкретни доводи. От своя страна въззивният съд извършвайки проверка на правилността на присъдата не констатира такива. В хода на наказателното производство са събрани всички относими доказателства с помощта на допустимите доказателствени средства, подложени са на детайлен анализ от решаващите органи и техните актове са изградени въз основа на този анализ.

Оплакването, че присъдата е необоснована също е неоснователно. При постановяване на съдебния акт РС е съобразил всички събрани в хода на наказателното производство доказателства и е изложил подробни съждения кои факти от кои доказателства се установяват. Предвид противоречивостта на събраните доказателствени материали, съдът в съответствие с изискването на чл.305,ал.3 от НПК е посочил защо приема част от тях, а други отхвърля. Ето защо настоящата инстанция напълно споделя изводите на предходната относно фактическата обстановка.

По категоричен начин е установено времето, мястото и начинът на извършване на престъплението, както и неговия автор. Безспорно е, че свидетелят М. К. М. живее в с.***, обл.Плевен. През 2020г. свидетелят М. решил да се занимава с обработка на дървесина и закупил машина–хоризонтален гатер банциг. Във връзка със започващата дейност по обработка на дървесина свидетелят М. имал необходимост да закупи иглолистна дървесина и потърсил информация в интернет пространството за търговски дружества, предлагащи такава. В началото на месец ноември 2021г. /на 04.11.2022г./ свидетелят М. се свързал с лице на телефон с потребителски номер 0892/754358, станал му известен като номер за контакт с търговско дружество „Арчи 04“ ЕООД, оповестено като предлагащо дървесина. Контактът на свидетеля М. М. бил подсъдимият М. С. К. - фактически съжител на свидетелката А.М. А., която била едноличен собственик на капитала и управител на търговското дружество „Арчи 04“ ЕООД. Свидателят М. К. М. заявил, че има нужда да закупи 20куб.м. иглолистна

дървесина и попитал дали дружеството има възможност да му достави такава. Подсъдимият М. К. знаел, че търговското дружество „Арчи 04“ ЕООД няма сключени договори за добив на дървесина, не разполагало с основни средства за добив на дървесина, не разполагало с дървесина на склад, но въпреки това решил да се възползва от ситуацията и да се обогати за сметка на свидетеля М. М.. Подсъдимият К. казал на свидетеля М., че има възможност да му достави 20куб.м. иглолистна дървесина и че е необходимо да му бъде заплатена паричната сума 3400лв. На следващия ден - 05.11.2021г., посредством система за разплащания „Easy Pay“ АД свидетелят М. К. М. превел по сметка на „Арчи 04“ ЕООД в Райфайзен банк сумата от 3400лв. Била съставена разписка за паричен превод на Easy Pay №020001423744127 от 05.11.2021г. Подсъдимият К. още същия ден изтеглил на каса сумата от сметката на дружеството. Дървесината не била доставена, но подсъдимият К. обещавал на свидетеля М. това да се случи. Контактите по телефона между свидетеля М. М. и подсъдимия М. К. продължили. В края на месец ноември 2021г. подсъдимият К. се свързал по телефона със свидетеля М. К. М. и му казал, че цената на дървесината ще бъде по-изгодна, ако се поръча по-голямо количество. Свидателят М. се съгласил да му бъдат доставени още 12 куб.м. 2 иглолистна дървесина. За да се обогати, подсъдимият М. К. поел ангажимент да му бъде доставено и това количество дървесина, въпреки обективната невъзможност за това. Подсъдимият К. казал на свидетеля М., че за новото количество иглолистна дървесина трябва да се плати сумата в размер на 2040лв. На същия ден - 26.11.2021г., посредством система за разплащания „Easy Pay“ АД свидетелят М. К. М. превел по сметка на „Арчи 04“ ЕООД в Райфайзен банк сумата от 2040лв. Била съставена разписка за паричен превод на Easy Pay №0200014389964304 от 26.11.2021г. Плащането било получено по сметката на дружеството на 29.11.2021г. и още същия и следващия ден подсъдимият К. изтеглил сумата на АТМ на 5 пъти по 400 лева. Дървесината, заплатена от свидетеля М. М. не му била доставена. Свидателят М. контактувал по телефона с подсъдимия М. К., имали и личен контакт в гр.Летница, при който подсъдимият признал, че не може да изпълни поетия ангажимент и да достави заплатеното количество иглолистна дървесина. Свидателят М. М. разбрал, че е бил измамен от подсъдимия К. и подал сигнал за случилото се в полицията.

От заключението на вещото лице В. Б. В. по назначената съдебно-

счетоводна експертиза се установява, че от дружество „Арчи 04“ ЕООД, ЕИК:205551479 на клиента М. М. са издадени два броя фактури за продажба на иглолистна дървесина, платени чрез системата „Изипей“ по банкова сметка на дружеството в „КБС Банк България“ АД - BG58RZBB91551014043139, както следва: 1. Фактура №0000000001/04.11.2021 г. на обща стойност 3400,00 лв. за 20 куб.м. дървесина с единична цена 170,00 лв., платена с Разписка №0200014237440127/05.11.2021г. 2. Фактура №0000000005/26.11.2021 г. на обща стойност 2040,00 лв. за 12 куб.м. дървесина с единична цена 170,00 лв., платена с Разписка №0200014389964304/26.11.202 г. За съставител на фактурите е вписан М. С., а за получател М. М.. Според вещото лице В. Б. В. в периода 01.06.2021 г. - 31.05.2022г. търговското дружество „Арчи 04“ ЕООД не е сключвало договори за доставка на стоки и услуги. От заключението на вещото лице В. В. се установява, че предоставените по делото пет броя договори за добив на дървесина са с изпълнител М. С. К. в качеството му на физическо лице. Според вещото лице В. Б. В. от предоставеното извлечение за движение на паричните средства по банкова сметка 3 BG58RZBB91551014043139 с титуляр „Арчи 04“ ЕООД са установени всички разплащания в периода 01.06.2021 г. - 31.05.2022г., в т.ч. на 8.11.2021г. е получено плащане в размер на 3400 лева с основание: по фактура №1/4.11.2021г., и с наредител М. К. М., като сумата е изтеглена същия ден на каса; на 29.11.2021г. е получено плащане в размер на 2040 лева с основание: по фактура, и с наредител М. К. М., като сумата е изтеглена същия и следващия ден на АТМ / на 29.11.2021г. 3 пъти по 400 лева и 1 път 300 лева, и на 30.11.2021г. 5 пъти по 400 лева/. Според вещото лице В. Б. В. получените по банковата сметка парични суми по издадени фактури на клиенти са изтегляни касово или на АТМ веднага след постъпването им. От заключението на вещото лице В. се установява, че от сметката не са извършвани разплащания с доставчици. От заключението на вещото лице В. В. се установява, че съгласно Справка за регистрирани трудови договори за периода 01.06.2021 г. - 31.05.2022г. в дружеството има регистриран един трудов договор на Севгили Илиянова Ралчева с дата на сключване - 07.08.2019г. с код по НКПД: 75122004 - „Майстор производство на сладкарски изделия“ и код по КИД: „Производство на сухари, бисквити и сухи сладкарски изделия“. Трудовият договор не е прекратен. От

заклучението на вещото лице В. е видно, че в информационната система на НАП няма данни за движима и недвижима собственост по отношение на „Арчи 04“ ЕООД. Според вещото лице В. за 2021 г. не е подадена ГДД по чл.92 от ЗКПО и по издадените фактури на клиенти не са декларирани приходи в съответствие с данъчното законодателство. От заключението на вещото лице В. В. се установява, че към момента на изготвяне на експертизата ГДД по чл.92 за доходи през 2022г. не е подадена. /Срока за подаване е до 30.06.2023г./

Изложената фактическа обстановка се подкрепя изцяло от събраните по делото доказателства – частично от обясненията на подсъдимия от М. С. К., от показанията на разпитаните по делото свидетели М. К. М., А.-М. П. А. и А. М. М., от приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства – Фактура №1 от 04.11.2021г., издадена от „Арчи 04“ ЕООД с получател М. М., Фактура №5 от 26.11.2021г. издадена от „Арчи 04“ ЕООД с получател М. М., разписка за паричен превод на Easy Pay №020001423744127 от 05.11.2021г., разписка за паричен превод на Easy Pay №0200014389964304 от 26.11.2021г., Разпореждане №1771 от 05.09.2022г по ЧНД №1664/2022г. на РС-Плевен по реда на чл.159а ал.1 от НПК, Разпореждане №1769 от 05.09.2022г по ЧНД №1663/2022г. на РС-Плевен по реда на чл.159а ал.1 от НПК, постановление за отказ да се образува наказателно производство от 30.12.2020г. на РП-Плевен, договор 4 №003/22.05.2022г.; договор №6/23.05.2022г.; договор №005/08.03.2022г.; договор №001/17.01.2022г., договор №9/21.09.2022г.; извадка от Търговския регистър относно дружеството „Джи Ай Би 2000“ ЕООД, искане №548/2022г. от 24.03.2023г. до ТД на НАП-Велико Търново, офис Плевен, писмо, с което е препратено искането до ТД на НАП гр.Варна, Писмо вх. Рег. №9804/11.04.2023г. от Кей Би СИ Банк България ЕАД с приложена справка за движението по сметка с титуляр „Арчи 04“ ЕООД, Писмо вх. рег. №9806/11.04.2023г. от ТД на НАП –Варна с приложена справка за регистрирани трудови договори на „Арчи 04“ ЕООД, материали по преписка №4733/2022г. по описа на РП-Плевен, материали по преписка №3070/2022г по описа на РП-Плевен –постановление за повдигане на спор за компетентност по материали, изпратени от РП-Хасково, отказ да се образува наказателно производство по преписка №2059/2022г. по описа на РП-Плевен, материали по преписка №8156/2020г. на РП-Плевен и свързана с нея преписка №5055/2022 по описа на Окръжна прокуратура, от заключението на вещото

лице В. Б. В. по назначената и изготвена съдебносчетоводна експертиза.

От показанията на свидетеля М. К. М. се установява, че същият живее в с.***, обл.Плевен, и през 2020г. решил да се занимава с обработка на дървесина, като за целта изтеглил кредит и закупил машина– хоризонтален гатер банциг. Според показанията на свидетеля М. във връзка със започващата дейност по обработка на дървесина същият имал необходимост да закупи иглолистна дървесина и потърсил информация в интернет пространството за търговски дружества, предлагащи такава. От показанията на свидетеля М. се установява, че на 04.11.2022г. се обадил на телефонен номер 0892754358, даден за контакт с търговско дружество „Арчи 04“ ЕООД, което предлагало добив и продажба на дървесина.

От обясненията на подсъдимия К. се установява, че той е бил публикувал обявата за добив и продажба на дървесина и той разговарял със свидетеля М. за продажбата на 32 куб.м иглолистна дървесина.

От обясненията на подсъдимия К. и от показанията на свидетелката А.М. А., която била едноличен собственик на капитала и управител на търговското дружество „Арчи 04“ ЕООД, се установява, че през периода 2012г. – 2022г. двамата живеели на съпружески начала, като от съвместното съжителство имали родено дете. Според показанията на свидетелката А.М. А. тя регистрирала търговското дружество „Арчи 04“ ЕООД по настояване на подсъдимия К., който искал да отвори дюнерджийница. От показанията на свидетелката А.М. А. се установява, че подсъдимият К. имал генерално пълномощно от нея да представлява дружеството във връзка с осъществяването на търговската му дейност. Според показанията на свидетелката А.М. А. всички дейности, които е извършвало търговското дружество, са осъществявани от подсъдимия К., като тя не е имала представа за нищо, в т.ч. за издавани фактури и получени плащания.

От показанията на свидетеля М. К. М. се установява, че при проведения телефонен разговор с подсъдимия К. на 4.11.2021г. последният заявил, че дружеството има възможност и ще му достави 20куб.м. иглолистна дървесина срещу сумата от 3400 лева. От показанията на свидетеля М. К. М. и от приобщената като писмено доказателство по делото разписка за паричен превод на Easy Pay №020001423744127 от 05.11.2021г. се установява, че на 05.11.2021г., посредством система за разплащания „Easy Pay“ АД свидетелят

М. превел по сметка на „Арчи 04“ ЕООД в Райфайзен банк сумата от 3400лв. Според показанията на свидетеля М. дървесината не била доставена съобразно уговореното, но подсъдимият К. му обещавал това да се случи съвсем скоро. От показанията на свидетеля М. се установява, че в края на месец ноември 2021г. подсъдимият К. се свързал с него по телефона и му казал, че цената на дървесината ще бъде по-изгодна, ако се поръча по-голямо количество. Според показанията на свидетеля М. той се съгласил да му бъдат доставени още 12 куб.м. иглолистна дървесина срещу заплащане на сумата от 2040 лева. От показанията на свидетеля М. К. М. и от приобщената като писмено доказателство по делото разписка за паричен превод на Easy Pay №0200014389964304 от 26.11.2021г. се установява, че на 26.11.2021г., посредством система за разплащания „Easy Pay“ АД свидетелят М. превел по сметка на „Арчи 04“ ЕООД в Райфайзен банк сумата от 2040лв. Според показанията на свидетеля М. дървесината, заплатена от него, не му била доставена и при последващите разговори по телефона с подсъдимия К. и при проведената с него среща в гр.Летница, последният признал, че не може да изпълни постия ангажимент и да достави заплатеното количество иглолистна дървесина. Според показанията на свидетеля М. същият разбрал, че е бил измамен от подсъдимия К. и подал сигнал за случилото се в полицията.

От заключението на вещото лице В. Б. В. по назначената съдебно-счетоводна експертиза се установява, че от дружество „Арчи 04“ ЕООД, ЕИК:205551479 на клиента М. М. са издадени два броя фактури за продажба на иглолистна дървесина, платени чрез системата „Изипей“ по банкова сметка на дружеството в „КБС Банк България“ АД - BG58RZBB91551014043139, както следва: Фактура №0000000001/04.11.2021 г. на обща стойност 3400,00 лв. за 20 куб.м. дървесина с единична цена 170,00 лв., платена с Разписка №0200014237440127/05.11.2021г., и Фактура №0000000005/26.11.2021 г. на обща стойност 2040,00 лв. за 12 куб.м. дървесина с единична цена 170,00 лв., платена с Разписка №0200014389964304/26.11.2021г., като за съставител на фактурите е вписан М. С., а за получател М. М.. Според вещото лице В. Б. В. в периода 01.06.2021 г. - 31.05.2022г. търговското дружество „Арчи 04“ ЕООД не е сключвало договори за доставка на стоки и услуги, в т.ч. за добив и покупка на дървесина. Според вещото лице В. Б. В. от предоставеното извлечение за движение на паричните средства по банкова б сметка

BG58RZBB91551014043139 с титуляр „Арчи 04“ ЕООД са установени всички разплащания в периода 01.06.2021 г. - 31.05.2022г., в т.ч. на 8.11.2021г. получено плащане в размер на 3400 лева с основание: по фактура №1/4.11.2021г., и с наредител М. К. М., като сумата е изтеглена същия ден на каса; на 29.11.2021г. получено плащане в размер на 2040 лева с основание: по фактура, и с наредител М. К. М., като сумата е изтеглена същия и следващия ден на АТМ / на 29.11.2021г. 3 пъти по 400 лева и 1 път 300 лева, и на 30.11.2021г. 5 пъти по 400 лева/. Според заключението на вещото лице В. Б. В. получените по банковата сметка парични суми по издадени фактури на клиенти са изтегляни касово или на АТМ веднага след постъпването им, като от сметката не са извършвани разплащания с доставчици. От заключението на вещото лице В. В. се установява, че съгласно Справка за регистрирани трудови договори за периода 01.06.2021 г. - 31.05.2022г. в дружеството има регистриран един трудов договор на Севгили Илиянова Ралчева с дата на сключване - 07.08.2019г. с код по НКПД: 75122004 - „Майстор производство на сладкарски изделия“ и код по КИД: „Производство на сухари, бисквити и сухи сладкарски изделия“. Трудовият договор не е прекратен. От заключението на вещото лице В. е видно, че в информационната система на НАП няма данни за движима и недвижима собственост по отношение на „Арчи 04“ ЕООД и за 2021 г. не е подадена ГДД по чл.92 от ЗКПО и по издадените фактури на клиенти не са декларирани приходи в съответствие с данъчното законодателство. Следователно към момента на издаване на двата броя фактури за продажба на иглолистна дървесина - Фактура №00000000001/04.11.2021 г. на обща стойност 3400,00 лв. за 20 куб.м. дървесина с единична цена 170,00 лв., и Фактура №00000000005/26.11.2021 г. на обща стойност 2040,00 лв. за 12 куб.м. дървесина с единична цена 170,00 лв., които са заплатени от свидетеля М. с Разписка №0200014237440127 от 05.11.2021г. и с Разписка №0200014389964304 от 26.11.2021г., търговското дружество „Арчи 04“ ЕООД не е имало сключено договори за добив или доставка на иглолистна дървесина, не е имало необходимите основни средства за добив на дървесина и не е имало наети работници за тази дейност. Получените по Фактура №00000000001/04.11.2021 г. и Фактура №00000000005/26.11.2021 г. суми в размер на 5440 лева не са използвани за разплащания към доставчици, а веднага след постъпването им по сметка на дружеството са изтеглени от подсъдимия К. на каса и на АТМ. Фактурите не

са счетоводни отразени и за 2021 г. не е подадена ГДД по чл.92 от ЗКПО и по издадените фактури на клиенти не са декларирани приходи в съответствие с данъчното законодателство.

Твърденията на подсъдимия К., че е имал подписани договори за добив на дървесина, но поради обективна невъзможност не е могъл да изпълни задължението към свидетеля М., респ. да му върне сумата от 5440 лева, според настоящата, както и според предходната инстанция представляват една негова защитна теза, която не се подкрепя от нито едно от събраните по делото доказателства, а напротив, опровергава се по категоричен начин както от показанията на свидетеля М., така и от заключението на вещото лице В. по назначената съдебно-счетоводна експертиза. Приобщените като писмени доказателства по делото договори за добив на дървесина №№001/17.01.2022г., 003/22.05.2022г.; 005/08.03.2022г.; 6/23.05.2022г. и 9/21.09.2022г., както и тредставените пред въззивната инстанция допълнителни такива са правноирелевантни за предмета на доказване, тъй като тези договори за добив на дървесина са сключени от физическото лице М. С. К. и то в период доста реди и след издаване на фактурите за продажба на дървесина от търговското дружество „Арчи 04“ ЕООД. Освен това по делото не са представени никакви доказателства, че по тези договори действително е добита дървесина, в т.ч. и иглолистна такава, както и не са представени доказателства, че „Арчи 04“ ЕООД е имало договор с физическото лице М. С. К. или с други търговци или физически лица да закупи иглолистна дървесина, респ. няма направени плащания от сметката на дружеството с доставчици. Показанията на свидетеля А. М. М. също не подкрепят защитната теза на подсъдимия, тъй като свидетелят не е работил на трудов договор за подсъдимия и за „Арчи 04“ ЕООД, не може да установи нито точния период, през който твърди, че е работил за подсъдимия К., нито точните места на горите, от които се е извършвала сечта, нито вида и количеството на добитата дървесина

Неоснователно е и оплакването за несъответствие на присъдата с материалния закон. При правилно изяснената фактическа обстановка единственият юридически прецизен извод, който се налага е, че подсъдимият е осъществил състава на престъплението по чл.209 ал.1 вр. чл.26 ал.1от НК. Престъплението измама е налице, когато деецът с цел да набави за себе си или за друго имотна облага, възбуди или поддържа у някого заблуждение и

с това причини нему или другиму имотна вреда. Измамата се отличава с това, че има два предмета, върху които по някакъв начин се въздейства – измаменото лице и ощетеното имущество, като последното се намира във фактическата или разпоредителната власт на измамения, поради което той има възможността да се разпорежда с имуществения предмет. В настоящия случай подсъдимият К. е създал невярна представа у М. К. М., че ще изпълни задълженията си съгласно уговорката помежду им и е поддържал тази заблуда, вследствие на което същият са се разпоредил с посочените парични суми, които му е превел по банков път. Както доктрината, така и съдебната практика неизменно приемат, че в принципен план е възможно договорните отношения да бъдат използвани като средство за мотивиране на пострадалия да извърши акт на имуществено разпореждане, без деецът да предостави насрещната престация, за която страните по сделката са постигнали съгласие. Договорните отношения могат да бъдат използвани като способ за измама, само когато деецът поначало няма намерение да изпълнява задълженията си по тях. Изначалната липса на такова намерение е необходимо да съществува към момента на договарянето, а не в последствие, най-малкото поради това, че прекият умисъл и користната цел като аспекти на субективната страна на измамата следва да са налични към този момент. Не всяко неизпълнение на договор обаче е измама по смисъла на чл.209 ал.1 от НК. Разграничителните критерии между престъпното посегателство и неизпълнението на договор са свързани с намерението на дееца реално да се задължи и с възможността да изпълни поетите задължения. За да се приеме, че деянието осъществява коментирания престъпен състав, трябва да се установи, че още към момента на сключване на договора деецът няма намерение и възможност реално да изпълни поетите задължения, които са единствено средство за въвеждане на пострадалия в заблуждение, за да извърши последният съответния акт на имуществено разпореждане. Тогава, когато отношенията се уреждат изцяло на плоскостта на гражданското право, неизправната страна по договора го е сключила с намерението да изпълни поетия ангажимент и да престира уговореното в съответния срок и по начина, договорен от страните по сделката. Наред с това тя по принцип има възможност да изпълни задълженията си, но по една или друга причина не съумява да стори това. Както бе посочено по-горе, според заключението на вещото лице В. по назначената съдебно-счетоводна експертиза търговското дружество „Арчи

04“ ЕООД не е имало сключено договори за добив или доставка на иглолистна дървесина, не е имало необходимите основни средства за добив на дървесина и не е имало наети работници за тази дейност, получените по фактура №00000000001/04.11.2021 г. и фактура №00000000005/26.11.2021 г. суми в размер на 5440 лева не са използвани за разплащания към доставчици, а веднага след постъпването им по сметка на дружеството са изтеглени от подсъдимия К. на каса и на АТМ. В тази връзка се установява, че М. К. е въвел в заблуждение М., с единствената цел, да набави за себе си имотна облага, като чрез въвеждането му в заблуждение, че ще му достави 32 куб. см. дървесина, да получи от него парични средства, с които неправомерно да се обогати, без реално да е можел да изпълни поетите ангажименти, и осъзнавайки, че с действията си ще причини имотна вреда на съответното лице. Т.е. деянието му следва да се квалифицира като „измама“ по смисъла на чл.209, ал. 1 от НК, което е имуществено престъпление, насочено против собствеността и в завършения си вид винаги има за последица имотна вреда за конкретно лице. Освен това, видно от доказателствата подсъдимият К. умишлено и с конкретни действия, е въвел в заблуждения лицето М. К. М., от когото се е стремил да получи имотна облага, като обещавал, че представляваното от него търговско дружество ще извърши нещо, без да е имал намерение и възможност това дружество реално да изпълни ангажимента. Следователно поетите ангажименти са били само средството за въвеждане на лицето в заблуждение, за да извърши то съответното имуществено разпореждане, с което трайно да намали своя патримониум с невъзстановим разход. Т.е. с действията си М. С. К. е довел намеренията си до резултат, който е увредил имуществото на физическото лице, тъй като именно под неговото въздействие, е предприел съответните актове на имуществено разпореждане, довело до отрицателното изменение в имуществото му. Именно затова и при съобразяване с непротиворечивата съдебна практика по наказателни дела, като например Решение № 67 от 01.03.2011 г. на ВКС по н.д. № 726/2010 г. на I н.о., според която налице е измама, дори ако деецът само използва договорните отношения като способ за въвеждане, респ. поддържане на заблуждението, но поначало няма намерение, респ. няма обективна възможност да изпълнява произтичащите от тях задължения, е констатирано наличието на достатъчни и безспорни доказателства за пряк умисъл и користна цел у К. към осъществяване на деянието. С оглед

представените доказателства за стойността на увреденото имущество – парите, които са превеждани по сметката на „Арчи 04“ ЕООД, с която се е разпореждал подсъдимия К. са на обща стойност 5440 лева.

От обективна страна с действията си подсъдимият М. С. К. е реализирал 2 отделни деяния през периода от 04.11.2021г. до 26.11.2021г. в с.***, обл.Плевен, извършени през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, като последващото се явява от обективна и субективна страна продължение на предшестващото, се установява, че е реализирано продължавано престъпление по смисъла на чл.26, ал. 1 от НК. Т. е. събрани са безспорни доказателства, че М. С. К. е осъществил престъпление, което следва да се квалифицира по състава на чл.209, ал.1, вр. с чл.26, ал.1 от НК.

Според защитата, подсъдимият К. няма как да е извършил престъплението при положение, че са налице гражданско-правни отношения, поради наличието на издадени фактури от търговското дружество и постъпили плащания по сметката на същото търговско дружество. Този довод не може да бъде споделен. При наказателноправната измама деецът използва договорни отношения без намерение да се задължи по тях – т.е. договорните отношения се използват с измамлива цел, като деецът няма изобщо намерение да изпълни задълженията си. Налице е разлика между гражданската измама и тази, съставляваща престъпление по чл.209 от НК. При гражданската измама неверните представи са относно определени елементи на дадена правна сделка или относно условията, при които тя ще се изпълнява. Нейният пряк резултат е сключеният договор, с което гражданската измама е довършена, тъй като ЗЗД не изисква да е започнало дори изпълнението на поетите от страните задължения, още по-малко да е осъществен акт на имуществено разпореждане и да е настъпила имотна вреда. За измамата по чл.209 от НК тези елементи са задължителни за обективната страна на престъплението, т.е. първото различие е в резултата: при гражданската се касае само до сключен договор, докато при наказателната законът изисква и да е причинена имотна вреда на измамения или на трето лице, мотивирана от неправилната представа за нещата. Втората разлика е в тяхната субективна страна. При гражданската измама едната страна цели само сключване на договора, докато за измамата по чл.209 от НК е задължително деецът да преследва користна цел - да набави за себе си или за

другого имотна облага, като същевременно съзнава, че последната е невъзможна без причиняване на вредата. Както користната цел, така и прекият умисъл са елементи от състава на престъплението и подлежат на доказване в наказателния процес, докато в гражданското право вината се предполага до доказване на противното, т.е. умисъла за измама. Следва да се отбележи различието в правните последици. Измамата по чл.209 от НК е престъпление от общ характер и като такова е основание за търсене на наказателна отговорност от нейния извършител, като наказателната отговорност не може да отпадне дори и при доброволно възмездяване на причинената имотна вреда. От обективна страна, за да е налице измама, е необходимо деецът с цел да набави за себе си или за друго имотна облага да възбуди или поддържа у някого заблуждение (чл.209, ал.1 от НК) или със същата цел да използва заблуждението, неопитността или неосведомеността на някого (чл.209, ал.2 от НК). Основна характеристика на измамата е неправилната представа на измаменото лице, която е от съществено значение за вземане на последващите решения. Възбуждането на заблуждение е налице, когато деецът проявява активност с цел установяване на една невярна представа и има определен принос за заблуждението. Измамата е резултатно увреждащо престъпление, защото законът изисква, вследствие на акта на имуществено разпореждане, да е настъпила имотна вреда, като отрицателното изменение може да настъпи както в имуществото на измамения, така и в имуществото на трето лице. За съставомерността на престъплението не е необходимо да съществува идентичност между измамения и ощетения.

Предвид изложените по-горе теоретични постановки, приведени към разглежданата хипотеза, правилно РС е приел, че от решаващо значение за наказателната отговорност на подсъдимия К. е наличието, респ. липсата на намерение да се задължи по сделката в момента на сключването ѝ. Важността на въпроса изисква всички доказателства да се обсъдят във връзка с него. Наличието на валидни от търговска гледна точка фактури, извършените плащания по банков път, и последващото признание на задължението нямат отношение към съставомерността на деянието. В този смисъл е и непротиворечивата съдебна практика по наказателни дела, като например Решение № 1 от 1.02.2012 г. на ВКС по н.д.№ 2923/2011г., II н.о., НК, Решение № 288 от 2.07.2012г. на ВКС по н.д.№ 942/2012г., II н.о., НК и др. Според теорията и доктрината, по принцип неизпълнението на задълженията

само по себе си не води до извод, че се касае до измамливо действие, но е възможно договорните отношения да бъдат използвани за създаване на невярна представа в пострадалия относно действителното фактическо положение и това да го мотивира да извърши акта на имуществено разпореждане. В съответствие с общия принцип, че договорите следва да се спазват /известен още от римската право: „Pacta sunt servanda!“, по начало се предполага, че контрагентите могат да изпълнят поетите задължения. Всеки от тях дължи определено поведение и действителното му намерение да поеме задължение се установява от действията, в които се е обективизирало деянието. В конкретния случай предмет на сделките е добив и продажба на иглолистна дървесина, която подсъдимият К., като представляващ търговското дружество „Арчи 04“ ЕООД, се задължил да предаде на свидетеля М., а последният от своя страна - да заплати авансово договорената цена. Както се установява от събраните доказателства, търговското дружество „Арчи 04“ ЕООД не е имало сключено договори за добив или доставка на иглолистна дървесина, не е имало необходимите основни средства за добив на дървесина и не е имало наети работници за тази дейност, че да има реална възможност да удовлетвори контрагента по договорите си, както и да изпълни задълженията си. Следователно, още в момента на сключването на сделките представляваното от подсъдимия К. търговско дружество не е имало обективна възможност да изпълни задълженията си, тъй като не е разполагало с необходимите гори, основни средства и наети работници, за да добие нужното за изпълнението на договорите количество иглолистна дървесина и подсъдимият е бил наясно с това. Деянията са довършени с актовете на имуществено разпореждане от пострадалия М., поради което без значение за съставомерността им е последващото поведение на дееца, изразило се в признаване на задълженията. Тук е мястото да се обърне особено внимание на интензитета и кратките срокове, при които са били сключени двата договора за покупко-продажба на иглолистна дървесина. Както бе посочено по-горе, подсъдимият К., като представител на търговско дружество, умишлено и с конкретни действия, е въвел в заблуждения лицето М. М., по цитираните фактури, от които се е стремил да получи имотна облага, като обещавал, че ще извърши нещо, без дружеството да е имало намерение и възможност реално да изпълни задълженията. Следователно поетите задължения по сключените договори са били само средството за въвеждане на лицето М. в

заблуждение, за да извърши то съответното имуществено разпореждане, с което трайно да намалят своя патримониум с невъзстановим разход. В този смисъл неоснователни са доводите на защита, че от наказателно правна гледна точка липсва съставомерност на деянието. Доказателствата по делото сочат на категоричен извод, че подсъдимият К. е използвал гражданско-правни отношения, но с това е извършил наказателно правна измама. Това е така, защото същият е поел задължения, които поначало не е имал намерение да изпълни, тъй като е знаел много добре, че търговското дружество не е разполагало на склад с иглолистна дървесина, не е имало сключено договори за добив или доставка на иглолистна дървесина, не е имало необходимите основни средства за добив на дървесина и не е имало наети работници за тази дейност, получените по фактура №0000000001/04.11.2021 г. и фактура №0000000005/26.11.2021 г. суми в размер на 5440 лева не са използвани за разплащания към доставчици, а веднага след постъпването им по сметка на дружеството са изтеглени от подсъдимия К. на каса и на АТМ.

От субективна страна деянието е извършено от подсъдимия М. С. К. виновно при форма на вина – пряк умисъл. Подсъдимият е съзнавал обществено-опасния характер на деянията, предвиждал е техните обществено-опасни последици и е целял настъпването им. Подсъдимият е извършил деянията с пряк умисъл и користна цел. Същият е съзнавал, че въвежда в заблуждение М. М., че ще му продаде дървесина, съзнавал е, че няма обективна възможност да добие необходимото количество дървесина, за да изпълни задълженията си. Подсъдимият е съзнавал, че причинява имотна вреда на М. и че набавя за себе си имотна облага.

С оглед гореизложеното съдът намира, че въззивната жалба е неоснователна, а присъдата на първоинстанционния съд е правилна и следва да бъде потвърдена.

При извършената по основание чл.314 от НПК цялостна проверка на правилността на съдебния акт ОС не констатира допуснати нарушения налагащи изменение или отменяне на присъдата извън посочените във въззивната жалба.

Воден от горното и на основание чл.338 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 73/31.05.23 г., постановена по НОХД № 2486/22 г. по описа на РС-Плевен.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____